

- I. Až Jezus s Nazaretha ten wěrnny humožnik
tych złowekow jo, a
- II. We zom to humožene hobstoj, kotarež psches
ńogo se stało jo.

Moj humožnik, daj mě wěru,
Moznu wěru,
Kenz how šchylno pschewino;
Sa teb moja dušcha głozi,
W niz ńerozi,
Až wot tudy hubeno.

Žejno šchal ty možošch sgraschim
A se šmjaschim
Meju dušchu napołnišch.
Ty mě možošch, kaž we spanu
A zowanu
Psches tu šmieršch l teb pschewožišch.
Amen.

Čaž my togodla wot togo humožena, kotarež
psches Kristum Jezusa se stało jo, gronišch zomy,
ga dejmy hopokasajch:

- I. Až Jezus s Nazaretha ten wěrnny humožnik
tych złowekow jo.

Až Jezus s Nazaretha ten wěrnny humožnik tych złowekow jo,
to se husnajo se wšchaforalich šcheje wěry dostojnych šnanštwow.

My jo husnajomy s togo šnanštwa Božego, kotaryž
pschi tom Jezusowem dupeńu a na tej šwětej gore s ńe-
bja žafcho: „Ten jo moj šyn, ten lubowany, we kotaremž
ja dobre spodobane mam, togo šluchajšcho!“ a won šam
nasch humožnik žejo l tej Samariskej ženiše: „Ja šom ten